

Sygn. akt V CSK 115/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z powództwa M. Sp. z o.o. w S.

przeciwko M. I. i E. I.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 czerwca 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej E. I.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 23 września 2020 r., sygn. akt V AGa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od pozwanej E. I. na rzecz powódki kwotę 2700
(dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka M. Sp. z o.o. w S. (poprzednio M. Sp. z o.o. w S.) domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych M. I. oraz E. I. kwoty 170 145,46 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 11 marca 2016 r.

Wyrokiem z 20 kwietnia 2017 r. Sąd Okręgowy w K. umorzył postępowanie w stosunku do pozwanej M. I. oraz oddalił powództwo względem pozwanej E. I. w całości.

Wyrokiem z 23 września 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w punktach 4 i 5 w ten sposób, że zasądził od pozwanej E. I. na rzecz

powódki kwotę 149 645,46 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 11 marca 2016 r. do dnia zapłaty, z tym że w zakresie kwoty 79 500 zł pozwana E. I. ponosi solidarną odpowiedzialność z pozwaną M. I., której odpowiedzialność wynika z ugody sądowej zawartej 13 kwietnia 2017 r. w sprawie o sygn. akt XIV GC (...) Sądu Okręgowego w K. (pkt I) oraz oddalił apelację w pozostałej części (pkt II).

W skardze kasacyjnej pozwana E. I., jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Zdaniem skarżącej, w sprawie występują istotne zagadnienia prawne, a mianowicie: 1. czy członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiada za zobowiązania spółki z wystawionego weksla niezupełnego również wówczas, gdy został on uzupełniony już pod dacie kiedy przestał być członkiem zarządu tejże spółki, w tym został oznaczony datą wystawienia i płatności po odwołaniu go z tej funkcji?; 2. czy w toku procesu przeciwko członkowi zarządu opartemu na podstawie z art. 299 § 1 k.s.h. może podlegać badaniu ważność weksla, w oparciu o który wierzyciel uzyskał tytuł wykonawczy przeciwko spółce, obejmujący należności, co do których egzekucja okazała się bezskuteczna?

W ocenie pozwanej, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedziano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18, niepubl.). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy

dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 listopada 2003 r., II CK (...), z 7 czerwca 2005 r., V CSK (...), z 13 lipca 2007 r., III CSK (...), z 22 listopada 2007 r., I CSK (...), z 26 września 2005 r., II PK (...), z 10 maja 2019 r., I CSK (...)).

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdy w sprawie doszło do kwalifikowanego: oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy. Konieczne było zatem wykazanie, że Sąd drugiej instancji w sposób oczywisty naruszył przepis jasny i jednoznaczny, którego wykładnia i stosowanie nie budzi żadnych wątpliwości (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 8 marca 2002 r. I PKN 34/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100, z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z 11 stycznia 2008 r. I UK 285/07, niepubl.).

Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że powyższe przesłanki nie zostały wykazane. Uzasadnienie wniosku jest pobieżne, niemal zdawkowe i nie powołano w nim argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie spełniona została któraś z przesłanek przyjęcia sprawy do rozpoznania. Należy wskazać, iż nie jest rzeczą Sądu Najwyższego przy ocenie, czy skarga kasacyjna powinna być przyjęta do rozpoznania, doszukiwanie się jurydycznej argumentacji mającej wykazać istnienie przesłanek z art. art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw